

COLUMN

Joost Beversluis

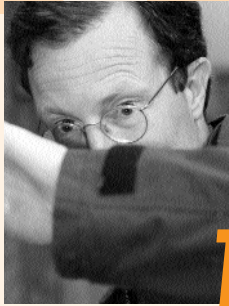

Foto: Rob Philip

MKZ: het beest uit de aarde

Na een blik in de krant, vier weken terug, is mijn jongste dochter vegetariër geworden. Volgens het (vrij) schoolbulletin hebben koeien en schapen een collectieve ziel en geeft de huidige massamoord een verstoring van astrale verhoudingen waar we nog niet klaar mee zijn. Geïnspireerd door het toevallig deze dagen in leen verkregen 'De Woelige Wadden' (Suske en Wiske deel 190) redt mijn echtgenote de nachtrust van ons kroost door te vertellen dat dieren, na het verlies van hun stoffelijk lichaam, als een gouden gedaante de poort van een eigen hemel doorgaan.

Circa twintig jaar geleden is er een afweging gemaakt: zo weten wij inmiddels. Onderdeel vormde de eventualiteit dat een tiendal miljoen stuks vee zou moeten worden gedood en vernietigd. Die papieren kans is werkelijkheid geworden. En nu komen vragen op.

Er is eigenlijk maar één rechte vraag. Die gaat niet over de samenstelling van ons gebit, het meesterschap, dierenliefde of stads onbenul hoe de karbonade groot. Die stelt simpelweg aan de orde of er een zindelijke verhouding tussen mens en dier bestaat als een stelletje bureaucraten de opzettelijke destructie van vele miljoenen beesten opneemt in een plan en dit plan laat aannemen, terwijl het verder alleen om geld gaat. En het antwoord is simpelweg: nee. De rest is gelul.

Ze zouden toch naar het slachthuis gaan, zo luidt het, ultieme verweer van de bureaucraten. En zo is het. Maar wie het verschiet niet ziet tussen de nu plaatsgrijpende ondergang en het massaal doden voor de slacht, die is het zicht op de bestemming van en omgang tussen levende wezens – dieren en mensen, inclusief het elkaar opeten – kwijt. Die zou – in termen van een verhouding tussen louter mensen – kunnen betogen dat de in het Nazi-'noot

meer...' om zeep gebrachte joden en zigeuners vroeg of laat toch zouden zijn gestorven en dat er dus eerder sprake was van levensbe-korting dan levensbeëindiging. En gedachten aan dat 'noot meer...' komen toch al op. Toog immers – in het eerste jaar al van de nieuwe reeks nadat de paus spijt had betuigd voor 2000 jaar rooms-katholieke vervolging van onschuldigen en onverschilligheid tegenover zulke vervolging door derden – de lokale rooms-katholieke chef Simonis niet naar Oene, niet om te eisen – *damn the consequences* – dat de bovicide stopt, maar om de boeren te bemoedigen?

Voorondersteld dat de mens een ziel heeft, stel ik hierbij de *individuele* koeien- en schapenziel. Bestaat het hiernaams, dan zijn veel dieren stellig beter af met een eigen sector. Er is evenwel geen hiernaams. En die astrale verstoring is mij te onzeker en de gevolgen te vaag.

Nee, ik heb behoefte aan een radere remedie. Ik wens het Beest uit de Aarde (Openbaringen 13:11-18) ten tonele, onkwetsbaar gelijk Jerommeké uit de eerste aangehaalde stripserie en voorzien van meedogenloze horens waar het licht van afspat met een kristallijne toon. Gezant van de Heer uit het Oude Testament: de najverige, wraakzuchtige, almachtige Heer. De God van Klaus Jeroën. De waarlijk menselijke God. En ik wens dat Het Beest na een warming-up in het ministerie te Den Haag de sprong maakt naar de burelen van DG Landbouw te Brussel. En daar te Brussel, bij voorkeur tijdens de Landbouwtijd, huishoudt zoals de Engel des Doods in *Raiders of the last Ark*: weiting en tandengeknars, een fluitende tornado en dan de grote suite. Alle Eichmannen van de Communautaire Agrarische Politiek fffttt... foetsie. Eichmannen. Van de CAP. Maar Eichmannen toch bovenal. n